Keisrist Petrist. Kül ta sesamma iks om, kedda ne kolm wanna tähtramatokesse könnelewa, mes sinna, armas koolmeister, ilda aigo mulle luggeda annit. Ma olle sedda õigede immes pandnu, kuis se suur Keiser hennele Rootsi wange seast ütte lätti ma prauski kasso-tüttart, nimmega Katrina, prowwas om wõtnu, ja kuis temma Hollandi-male läts, laiwamihhe ammetid opma."

„Tõisi kül!" koste koolmeister, „sesamma sure Keisri perrantulleja wallitsewa nüüd liggi 129 aastat ka meie Liwlandi-maad nink omma sedda hoitnu ja kaitsnu, ni kui aadler poige kattap omme siwuga. Ehk kül ne Wenne Keisri meie usku ei pea, siski omma nemma eggal ajal ka meie ussu rahwa eest suurt hoolt kandnu. Es melen ei olle, kuis õnnis Keiser Aleksander essi kink 3000 rublid meie Tarto-lauloramato trükmisses, kuis Krono-rahhaga Wõrro-linan meie ussu rahwale wastset kerkut üllesehhiteti! Es se neide arm ja holekandminne es olle, et nüüd meie waise marahwale rahholikkumb ja parremb põlw kigite om tulnu, kui wannal ajal olli! Se om neide suur arm, et meie woime omma usku piddada, et woime kerkun ja kottun omma Jssandat nüüd õrjada. Se om neide arm, et marahwas nüüd ka üts pri rahwas om, kedda ennamb keake ei tohhi ellaja wisi ärramüwwa, et meil om sädus ja õigus ja melewald minna ehk tulla, kui muido iks moistust ennege olles. Oh andkem sest Jummalale auwo! Päle sadda aastat ei olle sõdda meie ma sisse tulnu, ei olle sedda risti, sedda surma ja üllekohhut ennamb kuul-

da, ei nätta olnu, mes wannast olli. Magazi, kohto, wallitsusse, oppetaja, koolmeistre, kik om neist säetu ja hoijetu; nink kes essi moistap ennege ellada nink Jummala Sõnna oppip, nink selle perra teep, se ei sa mitte hukka. Õnnistago Jssand sis üllembid ja allambid, nink juhhatago kike jalgu rahho te päle!"

Kui koolmeister kalli sõnnuga nida olli löppetanu: sis olli ka noorte ja wannu suust kolitarren se üts sõnna ennege kuulda: „Auw olgo „Jummalale, tenno wannambile!" Ent es jätta keake koolmeistrit tennamata se oppusse eest. Nemma lauliwa weel ütte kittusse laulo, jättiwa sis armsaste üts tõist Jummalaga, nink rühksiwa koddo pole.

Armas luggeja! kolmas kõrd tullep nüüd kalender sinno omma jutto ja oppussega terwitama wastse aasta hommungus. Timma hawal om temma sulle selletanu neist wannal ajal sündinu asjust meie maal. Oh tenna ka sinna sis se rahwaga sääl Jani koli-tarren omma Jssandat, et ne päiwa ja ajastaja omma mõdalännu, kun meie ma-rahwas olli ni kui karri, kel õiget karjust es olle, kes wajosiwa üttest häddast tõise sisse, seni kui Jssand meie maad omma Pühha Sõnna kõwwa pae päle saisma pand, nink meie ilmlikko ello rahho põlwe wäggewa wallitsejide käe alla sääd. Tunne sis essi nüüd, mes sinno rahhule tarwis lät, et sinna ellas ousaste siin ommal maal nink lahkus surma tunnil röömsaste sinna, se iggawetse koddo pole minnema! —

Tarto- ja WÃƒÂ¶rro-ma rahwa Kalender 1839, lk. 27